

P.

ΡΑΓΑΣ, ἐστὶ διαίρεσις τετυλωμένα ἔχουσα τὰ χεῖλη. Rhagas (i. e. scissura fissumve) divisio est, oras obtinens callo induratas. GALEN. in Def. med. Aufgespaltete Haut, aller Orten, auch am Hintern. Anus quoque multa caedique plena mala recipit, nec in se multum abhorrentes curationes habet. Ac primum in eo sæpe, & quidem pluribus locis, cutis exciditur. ῥαγάδια Græci vocant. CELS. Lib. 6. cap. 18.

ΠΑΚΩΣΙΣ ὀσχεύς: Laxitas scroti, si illud pendulum est, χαλαρὸν τὸ κατὰ τὸν ὀσχεον δέρματ' ἢ ῥάκωσις γίνετα, πάθ' ἀπρεπέστατον, PAVL. AEGINETA Lib. 6. ζζ. Laxo scroto quoad cutem Rhacosis fit, indecentissimus morbus.

ΠΕΕΙΝ, Fluere in morbis: Est, 1) excernere humores per convenientia sibi organa, inde Πνευματίζεσθαι, acri humore stillante vexari. Πνευματίζεται ὁ ὀφθαλμὸς, ὅταν μὴ μόνον ἐρυθρὸς ἢ ἀλλὰ καὶ ὅταν πολὺ δάκρυον ἐκκρίνει. GALENVS Introd. s. Medicus. Destillationibus vexatur oculus, non tantum, si ruber est, sed etiam si lachrymæ illi fluunt. Thranende Augen. Πεύματα, ἀ διαρρέειν εἰωθεν ἐκάστοισι δι' ὧν ἐξοδοὶ δίδονται. HIPPOCR. de arte. Fluxiones, quæ defluere solent omnibus (organis) per quæ evacuationes fieri concessum est. 2) Per tubulos glandulosarum partium ad cava oris, narium, pulmonum cellulas stillare. Αἱ ἀδένες τὸ ἐπιπέρεόμενον ἐκδεχόμενα. HIPPOCR. de glandulis. Glandulae, id quod defluit, excipiunt. Ἐς τὰς ἀδένας ἢ ῥοὴ γίνετα. HIPPOCR. de glandulis. Ad glandulas fluxio fit. Fluxiones ad cava, catarrhi sunt. Κατάρροι λέγονται εἰ ἐκ τῆς κεφαλῆς εἰς τὸν πνεύμονα, διὰ Φάρυγγ' καὶ ἀρτηρίας γινόμενοι, ἀλλὰ πάν-

τα τὰ καταφερόμενα εἰς τὰ μέρη, ῥεύματα. GALEN. Comm. 3. in Aphor. Hippocr. Catarrhi dicuntur, quæ ad cava, sed quæ ad artus, rhevmata. Κεῖνὸν μὲν ὑπάρχει τοῖς πάθεσι, περιπτωματικὴν ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑγρότητα παρὰ τὰ ὑποκείμενα Φέρεσθαι μέρη, ταύτης κατὰ μὲν τὰς μυκτῆρας ἐνσκηπτέας, κορύζα τὸ πάθ' προσαγορεύεται, κατὰ δὲ Φάρυγγα καὶ τὴν ὑπερώαν, ἀπλῶς κατάρροι, ἐπειδὴν δὲ καὶ τὸν Φάρυγγα καὶ τὴν τραχηλίαν ἀρτηρίαν ἐνεχθῆ, ὡς καὶ τὸν ἐνδον ὑπαλείφοντα ταύτην ὑμένα τραχυλιδίην, βραγχώδης ἢ Φωνή γίνετα, καλῶσι δὲ βραγχον τε τὸ πάθ' καὶ ἀρτηριακόν. PAVL. AEGINETA Lib. 3. c. 8. Hoc commune est in morbis, superfluum ex capite humiditatem in subjacentes partes deferri: Hac ad nares destillante, coryza affectus dicitur, juxta pharyngem aut palatum, simpliciter catarrhus, quando autem ad laryngem & asperam arteriam illata est, ut, quæ intus hanc inungit, membrana exasperetur, clangosa vox fit, branchus malum appellatur vel Arteriacus morbus. Ad membranas si deferretur errans humor acris, rhevma est: Licet, quid discriminis inter catarrhum & rhevma statuendum sit, antiqui nesciant. Ὅσα ἐπὶ τὰς ὀφθαλμὸς τρέπεται τῶν ῥευμάτων, ὡς ἰσχυρὰς καὶ παντοίας δριμύτητας ἔχοντα ἐλκοὶ μὲν βλέφαρα, κατεσθίει δὲ ἐνίων γνάθους τὴ καὶ τὰ ὑπὸ τοῖσιν ὀφθαλμοῖς, ἐφ' ᾧ τι ἂν ἐπιπέρεθῃ, ῥήγνυσι τε καὶ διεσθίει τὸν ἀμφὶ τὴν ὀφθαλμὸν χιτῶνα, οὐδυναί τε καὶ καῦμα καὶ Φλογμὸς ἰσχυρὸς κατέχει μέχρι τινός, μέχρις ἂν τὰ ῥεύματα πεφθῆ καὶ γίνετα παχύτερα καὶ λίγη ἀπ' αὐτῶν εἴη. HIPPOCR. de prisca medicina. Quæcunque effluxionibus ad oculos convertuntur, veluti validam variamque acredinem habentes, erodunt quidem palpebras, exedunt,

dunt autem quorundam genas, & locos qui sub oculis sunt; Ubi defluunt, rumpunt & destruunt tunicam quæ pupillæ circumest, dolores autem & ardor & æstus summus habet, ad certum tempus donec fluxiones coquantur & fiant densiores & Lema abinde fiat. Hinc etiam

ΠΟΟΣ, ῥῆς. Simpliciter dicitur ῥῆς γυναικίος, Fluxus muliebris. HIPPOCR. de natura mulierum. Additur coloris discrimen, ῥῆς λευκός, ἔρυθρος, πυρρός, Lib. 2. de morbis mulierum. Ρῶος λευκός ἐν τῆσι νεωτέρησι μᾶλλον γίνεται ἢ ἐν τῆσι νεωτέρησι; πυρρός ἐν ἀμφοτέρησι, ἔρυθρος ἐν νεωτέρησι HIPPOCR. de Morb. mul. Libr. 3. Fluor albus senioribus magis quam junioribus contingit; fulvus utrisque, ruber junioribus. Qui fluxus veluti gonorrhœa quædam mulieribus est. Διάρροια σπέρματος, MOSCHIONI dicitur fluor albus mulierum: Ἐν τῆσι τῶ νοσήματι σπέρμα ἐν διαστήματι τῆς γυναικὸς ἐκχέεται ἔτος, ὡς σὺν ἀχρόματι καὶ χανόντητι τὸ σῶμα αὐτῶν ταχῆ. MOSCHION. de morbis mulierum. Semen (ut ille putat) in hoc morbo ex rima mulieribus fluit ita, ut cum pallore & debilitate corpus earum contabescat. Sed fluxus sanguineus mulierum colore sæpe varius est & fædus. Πύσις αἵματι τῆς γυναικὸς ποικίλων χρωμάτων; ἢ γυνὴ ἢ πάσχα ἐκ τῆς τῆς μήτρας σπέρματι, κακὸν χρώμα ἔχει, ὀγκύεται καὶ οἴδημα ποδῶν ὀχεῖ: MOSCHION. de morbis mulierum. Fluxus sanguinis vario colore: Mulier ex corpore uteri patiens fædo colore est & pedibus rumer. Γυναικίος ῥῆς εἶον ἐκ τῆς αἵματος, λευκός, ἀπὸ φλέγματος, ὄχρος, πικρόχολος, ὑδατώδης, ἀναβρωτικός. Συνεχῶς καθυγραίνονται εἰ τόποι διαφορῆς κατὰ χροῶν ἢ γροῖς, ἢ δὲ κάμνεσα ἀχροῖ, ἀτροφός,

ἀνέρετος, ἢ ἂν τοῖς περιπάτοις δυσπνοῖ, καὶ διωδηκώτας ἔχει τὰς ὀφθαλμούς PAVL. AEG. L. 3. ξγ. Muliebris fluor saniei similis, albus a phlegmate pallidus, biliosus, aquosus, vorax: Indefinenter madent loci variis ad colorem humoribus: Aegroti pallet, absumitur, non appetit, ambulando anhelat & tumidos habet oculos. Unfarbiger weiblicher Fluß. Ἐπὶ ῥῆς γυναικίω σπασμὸς καὶ λεπτοθυμῆ ἢ ἐπιγένηται, κακόν. HIPPOCR. Aphor. γ. 56. Si fluxui muliebri convulsio & animi deliquium superveniunt, malum. Sunt quoque febres cum fluxionibus, Ρῶδης πυρετός. Defin. Med. ap. GALEN. Febris cum fluxionibus. Ρῶδεις πυρετοί, εἰ μετὰ ῥύσεως κοιλίας, πολλὰκις δὲ καὶ ἐμέτων. Autor. Defin. GALEN. Fluidæ febres, quæ cum fluxu alvi, sæpe & vomitibus. Lachrymarum fluxio est, Ροῖας, Ροῖας ἐστὶ ἐπὶ ὀφθαλμῶ, ὅταν ὁ κίνησις ἀπέλθῃ ἢ ἐκ τινὸς χειραγωγίας ἀεθῆ καὶ μηκέτι εἶσθαι τὸ δάκρυον οἷος τε ἢ αἵμα ῥευματίζεται Autor Iliagoges GALEN. Rhoëas est in oculo quando canthus obliterated aut aliqua chirurgia ablatus est, & lacrymas continere nequitquam potest, sed fluit: Ebrâgende Augen wegen des Mangels der carunculae lachrymalis. Τὰ χρονίζοντα τῶν ὀφθαλμῶν ῥεύματα. GALEN. Θεραπ. μεθόδ. η. Diurna oculorum rhevmata. Glüsse, Catharen. Siehe κατὰ ῥῆς. Sunt & puris variorumque ex cavis humorum fluxus salutare. Κεφαλὴν πονέοντι, καὶ περιωδινέοντι, πύον, ἢ ὑδωρ, ἢ αἷμα ἐνὶν κατὰ τὰς ῥίνας, ἢ κατὰ τὸ στόμα, ἢ κατὰ τὰ ὄτα, λύει τὸ νέσμα. HIPPOCR. Aphor. 6. 10. Caput laboranti & circum circa dolenti, pus, aut aqua, aut sanguis effluens per nares, aut per os, aut per aures, solvit morbum. Eyster Glüsse

Blässe aus Nasen und Ohren sind heilsam

PHAGMA, Rupturæ, maxime partium mollium. ῥήγματα τῶν ἐλκείων. Rupturæ abscessuum: ῥήγματα, ῥαγάδες. Fissuræ cutis in labiis, pudendis, ano. ῥηγματίαι πνεύμονος. Rupturæ vomitæ in pulmonibus. HIPPOCR. Lib. 1. de morbis. ῥηγματία, vasorum rupturæ. HIPPOCR. de aëre, aquis & locis. ῥήξις dicitur HIPPOCRATI Libr. 3. Aphor. 15. de illis, ὁκόσοι ἐκ πλευρίτιδος ἐμπυοὶ γίνονται. Qui ex Pleuritide empyici fiunt. Exponit GALENUS: οἷς εἰς ἐμπύημα τῆς κατὰ τὴν πλευρᾶν φλεγμονῆς τρεπομένης, εἶτα ἐκραγείσης, ἐν τῷ μεταξὺ θώρακος τε καὶ πνεύμονος χωρίῳ περιέχεται τὸ πῦον. Quibus in empyema conversa quæ in pleura est inflammatione, deinde rupta, in loco, qui est inter thoracem & pulmones, pus continetur, Risse weicher Theile.

PIGOS, Frigus cum horrore. ῥίγος ἀνεκθέριμαντον. GALEN. in Lib. 1. Epid. Hippocr. Aegrot. 5. Horror a quo æger haud recalescit. Vide Πυρετός.

PIPTASMOS, Jectitatio ægrotantium præ anxietate aut dolore, ἀλξίειν, ἐπιτάξιν. HIPPOCR. Libr. 2. de morbis. Anxium esse, sese jactitare. Unruhig seyn, sich herum werffen.

POPIH, Delatio humorum ad loca incompetentia. Ἐἰς ἀσύμφορα χωρία ῥοπαὶ τῶν χυμῶν. GALEN. Comm. 1. in Aphor. Hippocr. Ad incompetentes locos lapsus humorum. Ῥοπή εἰς καρδίαν. GALEN. Comm. 1. in Aph. Hipp. Raptus ad cor. Ἐπὶ τὴν κεφαλὴν γίνεσθαι τὴν ῥοπήν τῶν χυμῶν. GALEN. Comm. 3. in Prorrh. 3. Ad caput fit raptus humorum.

PYTIAOTMENOI ἔιδον ὀφθαλμοί, Corrugati intus oculi. Libr. 6. Epidem.

Sect. 1. Aph. 16. Exponit GALENUS ὅταν ὁ ἐπιπεφυκὸς ὑμῖν ὁ μέχρι τῆς σφάνης ἐκτινόμενος, τοῖς κινῶσι τὸν ὀφθαλμὸν μυσὶν ἐκλιτῶ καὶ χαλαρὸς γένηται, ἐπιτιθῆσθαι συμβαίνει τὰς ὀφθαλμῆς. Quando tunica oculi ad pupillæ usque coronam adnascens, a musculis oculos moventibus dissoluta fit & laxa, corrugari contingit oculos, Runzeln in dem Weissen des Auges.

Σ.

ΣΑΛΟΣ, Tumultus ab impetu naturæ in causam morbi facto. Motus criticus. Natur. Bewegungen in Fiebern. Οἷσι μέλλει κρίσις γενέσθαι, τέτοις ἢ νύξ δύσφορος ἢ πρὸ τῆ παροξυσμῆ καὶ ἀγρυπνία καὶ παραφροσύνη καὶ κόματα καὶ δύσπνοια καὶ σκοτόδινοι καὶ δυσαισθηταί, καὶ ἀλγῆματα κεφαλῆς καὶ τραχήλου καὶ στομάχου καὶ πολλῶν ἄλλων μερῶν, ἅτων ἦχοι, καὶ μαρμαρυγὰ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν φαίνονται καὶ δάκρυον ἀκέσιον εἶναι, καὶ ἄρον ἴσχηται, καὶ χεῖλος σείεται καὶ ἄλλο τι μέρος τρομάδες γίνονται, καὶ λήθη καὶ ἀγνοια τῶν παρόντων. Ἴατροὶ γε μὲν ἐπὶ γενναίᾳ μὴ ταράσσεσθαι, ἀλλ' ἐν τῶν παρόντων προσηνύσκειν, εἶτι κρίσις μέλλει εἶσεσθαι. AETIVS Tetrabibl. 1. Tr. 5. κν. Quibus crisis imminet, his nox turbida ante paroxysmum, & vigiliæ & desipientiæ & somnolentia & difficiles respirationes & vertiginēs & stupores & dolores capitis & colli & ventriculi & multarum aliarum partium; aurium sonitus, & fulgores præ oculis apparent & lacrymæ involuntariæ fluunt & urina sistitur & labrum contremiscit aut alia quædam pars tremebunda fit, & oblivio & cognitio nulla adstantium; sed genuini medici est, haud terreri, sed ex præsentibus prænoscere, quod crisis immineat.

ΣΑΡ-